

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 26. lutego 1909.

Treść: (M 29—32.) 29. Ustawa, którą uzupełnia się częściowo ustawy, dotyczące ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych przypadków i na wypadek choroby. — 30. Ustawa, dotycząca upoważnienia do zawarcia międzynarodowych układów w dziedzinie ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych wypadków. — 31. Rozporządzenie, którem podaje się do wiadomości oświadczenie złożone przez Radę rządową kantonu St. Gallen odnośnie do egzekucji na podstawie austriackich wyroków oraz zakres zapewnionej przez to wzajemności. — 32. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia pierwszego statutu „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcyjarzy”.

29.

Ustawa z dnia 8. lutego 1909,

którą uzupełnia się częściowo ustawy, dotyczące ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych przypadków i na wypadek choroby.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Przymus prowadzenia list płacy.

§ 1.

Posiadacze przedsiębiorstw ubezpieczonych od nieszczęśliwych przypadków są obowiązani do prowadzenia zapisków, potrzebnych celem stwierdzenia pobrań poszczególnych ubezpieczonych, które mogą być policzone przy ubezpieczeniu, oraz do przechowywania tych zapisków co najmniej przez przeciąg pięciu lat i okazywania ich na żądanie właściwych organów zakładu.

Obowiązek ten nie rozciąga się na posiadaczy przedsiębiorstw rolniczych i leśnych, podlegających ubezpieczeniu w myśl § 1., ustępu 3., 1. 2. ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1

z roku 1888, pomijając przedsiębiorstwa, zajmujące się zawodowym wynajmowaniem maszyn rolniczych.

Powyższe postanowienia nie naruszają dalej idących obowiązków pod względem prowadzenia zapisków co do płacy, które ciąży na posiadaczach przedsiębiorstw na zasadzie innych przepisów.

Co do urządzenia zapisków, wspomnianych w ustępie pierwszym, oraz co do miejsca ich przechowywania można wydać szczegółowe postanowienia w drodze rozporządzenia.

Kasy chorych, urządzone na zasadzie ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33, mają obowiązek zezwalania zakładom ubezpieczenia robotników od wypadków względnie ich legitymowanym delegatom w razie potrzeby na przegląd zapisków i dokumentów, odnoszących się do zgłaszania i wypisywania ubezpieczonych, tudzież obowiązek udzielania im potrzebnych wyjaśnień.

Celem ułatwienia kontroli nad zapiskami co do płacy w przedsiębiorstwach, wymienionych w § 1., ustępie 2. ustawy o ubezpieczeniu od wypadków, przyznaje się zakładom ubezpieczeń prawo przeglądania za pośrednictwem swych delegatów urzędowych zezwoleń na budowę (planów konsensowych, konsensów budowlanych) u odnośnych władz budowlanych.

Jeżeli posiadacz przedsiębiorstwa nie dopełni rozmyślnie lub wskutek grubego niedbalstwa ciążą-

cego na nim w myśl ustępu 1. obowiązku względem prowadzenia i przechowywania zapisków albo jeżeli dopełni go jedynie w sposób tak wadliwy, iż stwierdzenie policzalnych poborów nie da się przeprowadzić z dostateczną pewnością, albo jeżeli posiadacz przedsiębiorstwa odmawia przedłożenia zapisków właściwemu organowi zakładu, wówczas ma zakład ubezpieczeń prawo wymierzenia wkładki z urzędu na podstawie dat z ubiegłych okresów wkładowych albo na podstawie innych dochodzeń. Wymiar taki można zacząć w drodze sprzeciwu jedynie tylko o tyle, o ile da się udowodnić, iż polega on na niezastosowaniu lub niewłaściwym zastosowaniu ustawy albo na oczywiście mylnych założeniach faktycznych albo iż postępowanie dotknięte jest istotnymi wadami.

Postanowienia karne § 51. ustawy o ubezpieczeniu od wypadków odnoszą się także do przedsiębiorców, których zapiski co do płacy zawierają nieprawdziwe szczegóły faktyczne, a postanowienia karne § 52. powołanej ustawy także do tych przedsiębiorców, którzy nie dopełniają istniejącego w myśl ustępu pierwszego obowiązku względem prowadzenia i przechowywania zapisków co do płacy.

§ 2.

Zakłady ubezpieczenia robotników od wypadków mogą zamiast zestawiania obliczeń wkładek umówić się z posiadaczami takich przedsiębiorstw, przy których sposób stwierdzenia wkładki ubezpieczeniowej, przewidziany w § 21. ustawy o ubezpieczeniu od wypadków, jest połączony z trudnościami, co do innego sposobu stwierdzania przypadającej do zapłaty wkładki ubezpieczeniowej, albo też zgodzić się na płacenie rocznych kwot ryczałtowych.

Posiadacze przedsiębiorstw, z którymi zawarto umowy tego rodzaju, są uwolnieni przez czas ważności tych umów od obowiązku, o którym mowa w § 1., ustęp 1.

Przedawnienie wkładek ubezpieczeniowych.

§ 3.

Prawo do ustalenia wkładek ubezpieczeniowych, które stosownie do przepisu ustawy lub statutu mają być płacone zakładowi ubezpieczenia od wypadków, powiatowej kasie chorych lub kasie chorych przy pewnym stowarzyszeniu, przedawnia się w ciągu trzech lat po upływie odnośnego okresu wkładowego.

Jeżeli posiadacz przedsiębiorstwa podał zakładowi ubezpieczenia od wypadków, powiatowej kasie chorych lub kasie chorych przy pewnym stowarzyszeniu dowodnie nieprawdziwe szczegóły co

do zatrudnionych przezeń osób lub co do ich zarobku w celu ukrócenia wkładek, wówczas prawo do ustalenia tych wkładek przedawnia się w ciągu dziesięciu lat po upływie odnośnego okresu wkładowego.

Przedawnienie prawa do ustalenia ulega przerwie wskutek każdej czynności urzędowej, wyjednej celem ustalenia przez zakład lub kasę, a to z tą chwilą, w której posiadacz przedsiębiorstwa dowie się o czynności urzędowej, zaś co do wkładek przy ubezpieczeniu od wypadków także wówczas, jeżeli ubezpieczony, należący do przedsiębiorstwa, opóźniającego się z wkładkami, albo krewni takiego ubezpieczonego wnieśli żądanie względem przyznania odszkodowań, przewidzianych w ustawie o ubezpieczeniu od wypadków.

Prawo do żądania zapłaty ustalonych wkładek ubezpieczeniowych przedawnia się w ciągu sześciu lat po upływie okresu wkładowego, w którym posiadacz przedsiębiorstwa otrzymał od zakładu lub kasy zawiadomienie o wyniku ustalenia.

Przedawnienie prawa do żądania zapłaty ulega przerwie przez doręczenie wezwania płatniczego, wystosowanego do posiadacza przedsiębiorstwa, przez wdrożenie egzekucji, przez przyznanie terminu zapłaty, tudzież stosownie do przepisów, zawartych w ordynacyi konkursowej.

Odsetki zwłoki i odsetki tytułem wynagrodzenia od wkładek ubezpieczeniowych.

§ 4.

Od zaległych wkładek ubezpieczeniowych, przypadających na rzecz zakładu ubezpieczenia od wypadków, powiatowej kasy chorych lub kasy chorych przy pewnym stowarzyszeniu, należy opłacać odsetki zwłoki, jeżeli zaległość przenosi 50 K. Wysokość tych odsetek wynosi cztery od sta na rok. Zwłoka w zapłacie zachodzi po stronie obowiązującego do zapłaty wówczas, jeżeli nie uiszczono zapłaty w przeciągu miesiąca, licząc od dnia ustawowego lub statutowego terminu płatności i nie uzyskano zezwolenia na odroczenie zapłaty z wyraźnem darowaniem odsetek zwłoki.

Od zapłaconej tytułem wkładek ubezpieczeniowych nadwyżki może posiadacz przedsiębiorstwa żądać odsetek z tytułu wynagrodzenia w wysokości odsetek zwłoki, jeżeli przypadające do zwrotu wkładki ubezpieczeniowe przenoszą 50 K.

Moc obowiązująca.

§ 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Klauzula wykonawcza.**§ 6.**

Wykonaniem ustawy tej zajmie się Mój Minister spraw wewnętrznych i Mój Minister sprawiedliwości w porozumieniu z Moimi innymi interesowanymi Ministrami.

Wiedeń, dnia 8. lutego 1909.

Franciszek Józef wkr.

Biennerth wkr.

Haerdtl wkr.

Hochenburger wkr.

30.**Ustawa z dnia 12. stycznia 1909,**

dotycząca upoważnienia do zawarcia międzynarodowych układów w dziedzinie ubezpieczenia robotników od nieszczęśliwych wypadków.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd do zawarcia z rządami takich państw, w których istnieją instytucje, odpowiadające tutejszemu ustawodawstwu o ubezpieczeniu od wypadków, układów celem unormowania wzajemnych stosunków w tej dziedzinie. Przy tem można pod warunkiem wzajemności:

1. wykluczyć obowiązek ubezpieczenia co do robotników i urzędników przemysłowych przy takich zakładach w krajach tutejszych, które są częściami składowymi przedsiębiorstwa zagranicznego, a rozszerzyć go na robotników i urzędników przemysłowych przy takich zakładach za granicą, które są częściami składowymi przedsiębiorstwa krajowego,

2. uregulować postępowanie, które ma być zachowane przy ustalaniu takich zakładów, odmiennie od postanowień odnoszących ustaw krajowych,

3. przyznać uchylenie postanowień § 42., ustęp 1. ustawy z dnia 28. grudnia 1887, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1888 (odprawa w kapitale dla uprawnionych cudzoziemców, przebywających za granicą) co do obywateli tych państw, których analogiczne ustawodawstwo uznaje również korzystne traktowanie obywateli austriackich.

§ 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, poruczam Memu Mi-

nistrowi spraw wewnętrznych w porozumieniu z Moimi interesowanymi Ministrami.

Wiedeń, dnia 12. lutego 1909.

Franciszek Józef wkr.

Biennerth wkr.

Haerdtl wkr.

31.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. lutego 1909,**

którem podaje się do wiadomości oświadczenie złożone przez Radę rządową kantonu St. Gallen odnośnie do egzekucyi na podstawie austriackich wyroków oraz zakres zapewnionej przez to wzajemności.

Rada rządowa kantonu St. Gallen złożyła pismem z dnia 29. grudnia 1908 następujące oświadczenie:

„Na zasadzie artykułu 339. ustawy, odnoszącej się do wymiaru sprawiedliwości dla kantonu St. Gallen z dnia 9. lipca 1900, zapewnia się w tym kantonie wykonanie prawomocnych wyroków cywilnych sądów austriackich, zapadłych odnośnie do roszczeń z zakresu prawa majątkowego, w szczególności także co do ustalonych tamże roszczeń do kosztów sądowych i należitości, o ile wyroki te wydał sędzia sam przez się właściwy, którego właściwości nie wyklucza także ustawodawstwo, obowiązujące w kantonie St. Gallen. Dodatkowe badanie prawności lub trafności orzeczenia albo odnośnego postępowania nie nastąpi, z wyjątkiem pytania, czy dotknięty egzekucją był należycie zawezwany do postępowania przed sądem austriackim i czy wskutek nieprawidłowości w postępowaniu nie miał przeskody do wzięcia w niem udziału. Publicznego ogłoszenia nie będzie się uważać za należyte wezwanie, jeżeli pozwany mieszka w kantonie St. Gallen i jeżeli nie wdał się w spór przed sądem austriackim. Również wykluczone jest wykonanie wyroków, sprzeciwiającym się dobrem obyczajom lub celowi jednej z ustaw, obowiązujących w kantonie St. Gallen“.

W tym zakresie należy uważać za zapewnioną także wzajemność, jeżeli rozchodzi się o to, by wykonać w krajach tutejszych w myśl § 79. ord. egz. zapadły w kantonie St. Gallen prawomocny wyrok cywilny odnośnie do roszczeń z zakresu prawa majątkowego, w szczególności także co do ustalonych tamże roszczeń do kosztów sądowych i taks.

Hochenburger wkr.

32.**Rozporządzenie Ministerstwa
spraw wewnętrznych z dnia
19. lutego 1909,**

dotyczące uzupełnienia pierwszego statutu „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcjonariuszy“.

Pierwszy statut „Powszechnego Zakładu pensyjnego dla funkcjonariuszy“, wydany rozporząd-

zeniem ministeryalnym z dnia 1. kwietnia 1908, Dz. u. p. Nr. 62, uzupełnia się w sposób następujący:

§ 30 a).

W roku 1909. można odroczyć odbycie zwyczajnego walnego zgromadzenia do końca października tego roku.

Haerdtl wlr.